

Arrest

nr. 286 603 van 24 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. LOOS
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 26 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUNDAHL *loco* advocaat J. SCHELLEMANS en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Nigeriaanse nationaliteit te beschikken. U bent geboren op X 1992 te X, Edo state. U ging nooit naar school in Nigeria.

Uw vader overleed toen u ongeveer twee jaar was. Na zijn dood ging u met uw moeder bij de broer van uw moeder wonen in Benin City.

Toen u bijna vijftien jaar oud was, werd u, door uw oom, verteld dat u moest trouwen met een vriend van hem, P., omdat uw oom niet langer voor u en uw moeder wilde instaan.

U aanvaardde het huwelijk omdat u uw moeder wilde helpen.

Nadat de familie het huwelijk had geregeld, ging u naar P.. Toen hij merkte dat u geen VGV had ondergaan, wilde hij absoluut dat u aan deze traditionele praktijk zou onderworpen worden. U deed alsof u akkoord ging met zijn voorstel maar u liep weg. U ging 'onder de brug' wonen, een 30 minuten van het huis van uw oom verwijderd.

Toen een vrouw, C., iemand zocht, besloot u om haar te helpen om de man te vinden. U geraakte aan de praat en C. stelde u voor om naar Spanje te gaan om haar zus, die zwanger was, te helpen. Daarna zou de zus werk voor u zoeken. U zou in ruil 40.000 euro moeten betalen. U aanvaardde dit en u zwoor dat u met niemand zou praten over wat er tussen u en uw madame werd geregeld. Via een gateman vertrok u uit Nigeria. Via Niger belandde u twee weken na uw vertrek in Marokko. U verbleef er tot 2010. Uw madame stuurde geld via een gateman zodat u kon eten. Op een bepaald moment stopte ze met betalen en ging u een relatie met een man aan zodat deze u kon voorzien in uw levensonderhoud. Uiteindelijk betaalde uw 'madame' voor de oversteek en belandde u in Spanje.

In Spanje verbleef u één jaar en zes maand in een vluchtelingenkamp. Uw madame vroeg u om het kamp te verlaten zodat u zou kunnen werken voor haar om uw schuld af te betalen.

Toen u naar een prostitutiebuurt werd gebracht, werd duidelijk wat voor werk u moest doen. U was verbaasd maar accepteerde om u te prostitueren. U werkte in een ruwe buurt in Spanje. U huilde steeds wanneer u thuiskwam na het werk. Uw madame besloot om u naar Frankrijk te laten gaan. Er werd een paspoort voor u geregeld zodat u kon reizen. In Frankrijk belandde u in Chateau Rouge, in Parijs. U voelde u er helemaal niet goed en contacteerde een vriendin die in België woonde en die u had ontmoet in Marokko. Ze regelde dat u in België kon werken.

U prostitueerde zich in Antwerpen, voornamelijk in het 'Keteltje'. U betaalde tot 2014 uw madame. Daarna stopte u met de betalingen. Nadat u telefonisch werd aangemaand om te blijven betalen, veranderde u uw telefoonnummer.

In januari 2021 werd uw moeder telefonisch gecontacteerd en werd ze bedreigd omdat u niet meer betaalde. Uw moeder nam contact met u op waarop u haar alles vertelde. U adviseerde uw moeder om haar nummer te veranderen, wat ze deed. Enkele weken later kwamen er mensen naar uw moeder en werd ze wederom bedreigd. Ze was bang en ze ging voor enkele maanden naar het dorp van haar moeder. Toen ze hoorde dat niemand haar zocht, keerde ze terug. Sindsdien heeft ze geen problemen meer gekend in Nigeria.

In België kwam u in contact met hulpverlening specifiek voor sekswerkers in augustus 2020. U werd doorverwezen naar Payoke en u gaf informatie door aan de magistraat als potentieel slachtoffer mensenhandel. Omdat de feiten verjaard waren – de laatste feiten in België zouden dateren van 2014- kon u niet in procedure gaan.

U bleef in België en u beviel van uw dochter, O., op 18 maart 2021. De relatie met de vader stopte toen hij hoorde dat u zwanger was.

Ter staving van uw verzoek brengt u volgende elementen naar voor: geboorteakte O.M.; een kopie van de eerste pagina van uw origineel paspoort; brief van Violet; een brief van C.; brief van Payoke; een medisch attest omwille van uw gecompliceerde zwangerschap; een medisch attest VGV waaruit blijkt dat u intact bent.

U formuleerde geen opmerkingen bij de notities van uw persoonlijke onderhouden (verder NPO).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient echter te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen **niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.**

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u in 2008 Nigeria verliet en dat u na een verblijf in Marokko, Spanje en Frankrijk in **2012 in België** bent gearriveerd. U diende op **23 november 2020** een verzoek om internationale bescherming in, ruim twaalf jaar na uw vlucht uit Nigeria. Uw laattijdig verzoek vormt een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend nodig achtte. Immers, van een persoon die beweert te worden vervolgd in haar land van herkomst en internationale bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat zij zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming indient. Uw argumentatie, dat u voordien **niet durfde te spreken omdat u een eed had afgelegd** maar dat u, nadat er mensen naar het huis van uw moeder waren gegaan, u hier toch over begon tegen een hulpverlener (NPO, p 16-17) houdt geen steek. Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u immers dat uw moeder een eerste keer telefonisch werd gecontacteerd in **januari 2021**. U diende uw verzoek om internationale bescherming in op **23 november 2020**, ruim één maand vooraleer uw moeder werd lastiggevallen. Uw argumentatie houdt bijgevolg geen steek. Bovendien is het een verdere negatieve indicatie van de geloofwaardigheid van uw relaas. Daarenboven kan worden opgemerkt dat u bij de DVZ verklaarde dat uw moeder u vorig jaar had verteld dat er mensen naar jullie huis waren gekomen om u te zoeken (Vragenlijst CGVS, vraag 5, ingevuld door de DVZ op 26/07/2021). Daar de **DVZ** u in juli 2021 had gesproken, refereert '**vorig jaar**' naar **2020**. Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u dat uw moeder in **januari 2021** werd gecontacteerd. **U slaagt er niet in om éénduidige verklaringen af te leggen over wanneer uw moeder werd opgezocht, waardoor de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten verder te niet wordt gedaan.**

U verklaart dat u in Nigeria gedwongen diende te huwen en dat uw man eiste dat u VGV zou ondergaan. Hierdoor besloot u te vluchten en belandde u bij een mensensmokkelaar. U vreest, indien u terug zou keren naar Nigeria uw oom en uw madame.

Er kunnen echter ernstige bedenkingen worden gemaakt bij de waarachtigheid van het **gedwongen huwelijk**.

U verklaart dat u **moest** huwen van uw oom omdat de kosten te hoog werden voor u en uw moeder (NPO, p 18). Deze verklaringen zijn niet coherent met uw verklaring dat u **aanvaardde** om te trouwen (NPO, p 22). Er kan bijgevolg niet gesproken worden over een gedwongen huwelijk daar u uw toestemming gaf voor het huwelijk. Er kan hooguit gesproken worden over een gearrangeerd huwelijk.

Tevens is het opmerkelijk dat u verklaarde dat de kosten voor uw oom te hoog waren en dat u daarom diende te trouwen met zijn vriend (NPO, p 18). U verklaarde immers dat uw moeder en uw broer nog steeds bij uw oom leven (NPO, p 8). **Indien uw oom werkelijk wilde dat u zou huwen om de kosten te drukken, is het niet aannemelijk dat uw moeder en broer tot op heden nog steeds bij hem zouden wonen.** Zeker gezien uw moeder en broer blijkbaar ook in het dorp van uw grootmoeder terecht konden (NPO, p 7).

U slaagt er geenszins in om aannemelijk te maken dat u gedwongen werd te huwen.

U geeft aan dat uw man ontdekte dat u geen VGV had ondergaan en dat hij wilde dat u deze traditionele praktijk zou ondergaan.

Uit COI blijkt dat Nigeria geklasseerd wordt als een land met een gematigd lage prevalentiegraad (classificatie UNICEF), namelijk **18,4 % in de leeftijdsgroep 15-49 jaar** (DHS 2017). Er kunnen wel grote verschillen vastgesteld worden naargelang verschillende socio-demografische karakteristieken, waarbij vooral de verschillen tussen de verschillende **etnieën** en **regio's** in het oog springen. Verschillende onderzoekers stellen trouwens dat in een multi-etnisch land zoals Nigeria VGV een **etnische** identiteit creëert. De hoogste prevalentiegraad in de leeftijdscategorie 15-49 jaar valt te noteren bij de Yoruba-stam (45,4 %) die vooral in het zuidwesten van Nigeria wonen en bij de Igbo-etnie (29,2 %) die vooral in het zuidoosten van het land wonen.

Over de **Edo-etnie**, waarvan u verklaart dat u hiertoe behoort, is geen vergelijkbaar cijfermateriaal voorhanden. Wel is er informatie over de prevalentie van VGV in **Edo state**, namelijk **37,1 %**. Leden van de Edo etnie wonen vooral in Edo state en de omliggende staten. De Edo zijn ook de grootste etnie in Edo state. Aangezien leden van de Edo etnie vooral in Edo state wonen, vormt dit cijfer over de prevalentie in Edo state een zekere indicatie voor het prevalentiecijfer voor de ganse Edo etnie.

Als men naar het verschil in prevalentie kijkt volgens **de leeftijd** stelt men vast dat **hoe ouder de vrouw, hoe groter de kans dat ze besneden is**. Voor vrouwen in de leeftijdsgroep 45-49 jaar (27,6 %) is dit ruim het dubbel dan bij vrouwen tussen 15 en 19 jaar (12,3 %). In **90,2 % van de gevallen (van vrouwen tussen 15-19 jaar die een VGV hebben ondergaan) wordt de besnijdenis uitgevoerd voor de leeftijd van 5 jaar. 1,4 % is nog besneden na de leeftijd van 15 jaar**. Uit de COI blijkt ook dat **bij bepaalde etnieën en in bepaalde regio's de besnijdenis toch regelmatig gebeurt na de leeftijd van 15 jaar. De Edo etnie en regio maken hier geen deel van uit**.

Wat de meisjes van 0 tot 14 jaar betreft, wijst de MICS 2017 erop dat het **prevalentiepercentage 20,5 % bedraagt in de steden en 28,8 % op het platteland**. Bovendien blijkt dat gezinnen uit de steden vaak bij hun familie op het platteland gaan om VGV toe te passen.

Naast het gedwongen karakter van uw huwelijk kan u ook niet aannemelijk maken dat u gedwongen werd om VGV te ondergaan.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u afkomstig bent uit **Benin City, Edo State**. U verklaart dat u steeds in **Benin city** heeft gewoond, de grootste en de hoofdstad van Edo State (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U heeft de **Edo etnie** (zie Verklaring DVZ, vraag 10, 5d en 11). **Met een prevalentiegraad van 37,1% in deze specifieke bevolkingsgroep kan men niet spreken van een veralgemeend probleem en dient u bijgevolg uw individuele vrees aannemelijk te maken, waarin u niet slaagt**.

Verder blijkt uit COI dat het bij de **Edo etnie niet de gewoonte is om VGV uit te voeren bij oudere meisjes**. Het is dan ook verwonderlijk dat u, als **zestienjarige VGV** zou moeten ondergaan. Aangezien u uw gedwongen huwelijk niet aannemelijk kan maken, de door u aangehaalde reden waarom u VGV zou moeten ondergaan, kan er ook niet worden aangenomen dat u op zestienjarige leeftijd VGV zou moeten ondergaan.

Bovendien komt u uit de **stad** en heeft u, naar uw kennis, geen ooms of tantes elders dan Benin City (NPO, p 6). **Aangezien u afkomstig bent uit de stad, is de kans dat u VGV zou ondergaan kleiner dan indien u van het platteland afkomstig zou zijn en kan u wederom niet aannemelijk maken dat u werkelijk VGV zou moeten ondergaan**.

Voorts kan worden opgemerkt dat u **niet op de hoogte was of u al dan niet VGV had ondergaan tot uw man dit opmerkte (NPO, p 21)**. **Het is wel zeer bijzonder dat u zonder meer aanneemt dat u geen VGV heeft ondergaan zonder dat u dit nader be vraagt bij uw moeder**. Het is pas wanneer u in Spanje was, twee jaar nadat u gevlucht was uit Nigeria, dat uw moeder u uitlegt dat u geen VGV had ondergaan. Indien u werkelijk zou vrezen voor VGV, kan van u verwacht worden dat u **eerst uitklaart of u al dan niet deze traditionele praktijk heeft ondergaan**. Dat u dit nalaat en onmiddellijk wegloopt, vormt een verdere negatieve indicatie op de geloofwaardigheid van uw relaas.

Tevens kan worden opgemerkt dat u verklaarde dat u **niet op de hoogte was of VGV een goede of een kwade praktijk** betrof. U verklaart dat u niet wist of het een goed ding is of niet of het een probleem is of niet (NPO, p 21). Binnen deze context is het wel zeer verwonderlijk dat u, wanneer uw man u zou zeggen dat u VGV moet ondergaan, **plotsklaps een positie inneemt en er van overtuigd bent dat het een slechte praktijk is waarvoor u zelfs het land verlaat**.

U slaagt er geenszins in om aannemelijk te maken dat u als zestienjarig meisje van Edo etnie, wonende in Benin City VGV zou moeten ondergaan. Niet alleen is de aanleiding waarom u VGV zou moeten ondergaan, namelijk uw beweerde gedwongen huwelijk niet aannemelijk, bovendien kan u uw persoonlijke vrees niet aannemelijk maken.

U verklaart daarenboven dat u nu **geen vrees meer heeft jegens de man waarmee u huwde**. U geeft aan dat hij geen geld aan u heeft gegeven en dat hij niets voor u heeft gedaan waardoor u van hem bang dient te zijn.

U vreest daarentegen **uw oom** omdat u aangeeft dat u geen werk zal hebben in Nigeria en daardoor zou moeten trouwen (NPO, p 18). Echter, daar u niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u 'gedwongen' moest trouwen en VGV moest ondergaan, kan u ook niet aannemelijk maken dat u oom u opnieuw zou dwingen om te trouwen.

Bovenstaande ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw beweerde gedwongen huwelijk en uw vrees voor VGV ondermijnen dan ook reeds op voorhand uw verklaringen dat u 'onder de brug' belandde in Benin City en zo in contact kwam met C. - de vrouw die u in contact bracht met uw madame.

Betreffende uw beweerde vertrek naar Europa en het feit dat u uw reis moest terugbetalen door gedwongen prostitutie kunnen bijkomend volgende opmerkingen geformuleerd worden.

Verder kan u helemaal niet aannemelijk maken dat u uw madame vreest.

U verklaart dat u **enkele maanden voor 2015** besloot om te stoppen met uw 'madame' te betalen. U geeft aan dat ze u opbelde om te zeggen dat u geen geld had betaald. Ze bedreigde u verder door u te verwittigen dat u een eed had afgelegd. Hierop besloot u om haar nummer te blokkeren en te veranderen van nummer. Hierdoor heeft u het contact met haar verloren. U verklaart dat u niets meer van haar had vernomen tot wanneer ze uw moeder had gecontacteerd (NPO, p 26).

Het kan geenszins overtuigen dat uw madame **minstens 4 jaar** (van 2015 tot 2019 (verklaringen DVZ) of 2021 (verklaring CGVS)) zou wachten alvorens u of uw familie te contacteren om het verschuldigde bedrag op te eisen. U slaagt er bijgevolg niet in om aan te tonen dat de madame achter haar geld zat. Daarbij is het verbijsterend dat u louter en eenvoudigweg door het veranderen van uw telefoonnummer kon vermijden dat u niet langer werd lastig gevallen of gecontacteerd door uw madame. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat zij nog enige andere stappen ondernam of op enige andere manier trachtte u te contacteren. Zodoende kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw vrees dat zij tot op vandaag zou trachten op te zoeken en problemen bezorgen bij een terugkeer naar Nigeria. Zoals reeds aangehaald, bent u evenmin in staat om **coherente verklaringen af te leggen over het tijdstip wanneer uw madame (of haar handlangers) uw moeder zou hebben gecontacteerd** (zie infra), waardoor ook hieraan geen enkel geloof kan worden gehecht.

Verder is het wel zeer vreemd dat u verklaart dat uw moeder u opbelt en zegt dat ze bang is voor 'de madame' en bij uitbreiding haar entourage. U vertelde uw moeder om **niet bang** te zijn (NPO, p 7). Indien u werkelijk zou vrezen voor 'de madame' en indien deze madame uw moeder zou opzoeken, is het niet aannemelijk dat, indien u werkelijk voor haar zou vrezen, u haar sust door te zeggen dat ze niet bang moet zijn en door haar aan te sporen om terug te keren naar het huis van uw oom, nadat ze gevlucht was (NPO, p 7). **Deze houding strookt geenszins met de houding van iemand die een gegronde vrees heeft voor de madame.**

Bovendien is het opmerkelijk dat u bij Payoke verklaarde dat uw familie regelmatig wordt bedreigd door uw 'madame' (zie brief Payoke, dd 22/06/2021 te Antwerpen). Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw moeder één maal telefonisch en één maal in persoon werd gecontacteerd en dat ze daarna niet meer werd gecontacteerd of opgezocht (NPO, p 8). **Deze twee momenten kunnen geenszins als 'regelmatig' bestempeld worden.**

Daarnaast kan worden opgemerkt dat u verklaarde dat u 40 000 euro zou moeten terugbetalen maar dat 'u niet wist hoeveel 40.000 euro was. U dacht dat het een bedrag was dat u na een tijdje zou kunnen terugbetalen maar dat u niet wist dat het om zoveel geld ging. Dat, als u het zou hebben geweten, u het misschien niet zou geaccepteerd hebben (NPO, p 26). Het is wel zeer vreemd dat **u niet zou nagaan hoeveel 40 000 euro eigenlijk is wanneer u dit omzet naar de Nigeriaanse munt. Dat u niet zou omrekenen hoeveel euro u schuldig zou zijn en niet zou plannen hoe lang het zou duren om hem af te betalen, nog voor u de reis aanving, is gewoonweg verbijsterend.**

Ook het feit dat u **niet op de hoogte bent van het bedrag dat u reeds heeft terugbetaald** aan de madame doet ernstige twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van uw relaas. U verklaart dat u denkt dat u iets van 10.000 euro heeft terugbetaald (NPO, p 7) en legt een afschrift voor van 'Ria Envai Belgium' waarop verschillende transacties te zien zijn (zie administratief dossier). Een eenvoudige optelsom leert dat u via 'Ria' 12.690 euro heeft overgeschreven. Dat u niet op de hoogte bent van het exacte bedrag dat u reeds heeft terugbetaald, zeker gezien de informatie die u zelf voorlegt, wijst op een ernstig gebrek aan

interesse in uw zaak. Indien u werkelijk 40.000 euro zou moeten terugbetalen, kan van u worden verwacht dat u op de hoogte bent van het bedrag dat u reeds heeft terugbetaald.

Tevens kan geen geloof gehecht worden aan uw vrees omwille van de eed die u aflegde. Indien u werkelijk zou vrezen voor de eed, is het niet aannemelijk dat u zondermeer **stopt met het verschuldigde bedrag terug te betalen enkele maanden voor 2015** (NPO, p26). Indien u werkelijk zou vrezen voor de impact van de eed die u zou hebben afgelegd, is het niet aannemelijk dat u stopt met de betalingen. **Er dient bovendien te worden opgemerkt dat uw vrees voor de door u afgelegde eed louter gestoeld is op bijgeloof en elk objectief vaststelbaar element mist.**

Verder werd hierboven reeds gesteld dat de door u beweerde situatie en omstandigheden van uw vertrek uit Nigeria niet aannemelijk zijn, waardoor u eveneens geen duidelijk beeld heeft verschaft over de omstandigheden waarin u zou verkeren bij terugkeer naar Nigeria. Overigens, indien er al een kern van waarheid in uw verklaringen zou schuilen -hetgeen hierboven ten stelligste wordt betwist -, dient erop gewezen dat er een federale organisatie is die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en reïntegratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen (shelters), verspreid over het land (Abuja, Benin City, Enugu, Kano, Lagos, Sokoto en Uyo). De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over shelters waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege de mensenhandelaren betreft (zie administratief dossier).

U maakt bijgevolg geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat EDO aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Er dient dan ook besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om 'een vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of 'een reëel risico op ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van Subsidiare bescherming aannemelijk te maken.

*U haalt ten slotte – voor wat betreft uw minderjarige dochter – nog het volgende aan. U geeft aan dat u niet wenst dat uw dochter een **even gek leven zou meemaken zoals u** heeft meegemaakt (NPO, p 27). Wanneer de PO u vraagt of u een andere vrees voor uw dochter heeft, geeft u aan dat uw moeder niet in staat zal zijn om u en uw dochter een goed leven te geven. U vreest daarenboven dat uw oom u en uw dochter niet zal aanvaarden omwille van wat er voordien is gebeurd (NPO, p 28). Dat u niet wilt dat uw dochter een gek leven zal lijden en dat uw moeder u en uw dochter geen goed leven kan geven houden geen verband met één van de criteria van de Conventie van Genève, noch met de bepalingen inzake subsidiare bescherming. De door u aangehaalde problemen gaan dus over **socio-economische** motieven.*

*In verband met uw vrees dat uw oom u en uw dochter niet zou aanvaarden, dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft kunnen maken dat uw oom u werkelijk zou dwingen om te huwen en VGV te ondergaan. **Omdat uw verklaringen over uw vrees voor uw dochter volledig gestoeld zijn op de ongeloofwaardige verklaringen ivm uw vermeende huwelijk en de daaraan gekoppelde VGV, kan ook geen geloof gehecht worden aan de verklaringen ivm uw vrees voor uw dochter.***

*Slechts nadat de PO u de derde keer vraagt of u nog een vrees heeft voor uw dochter geeft u aan dat u denkt dat ze misschien VGV zal moeten ondergaan in Nigeria (NPO, p 28). Niet alleen haalt u deze vrees niet onmiddellijk en spontaan aan wanneer wordt gepolst naar de gevolgen van een terugkeer naar Nigeria voor uw dochter, evenmin slaagt u er in deze vrees te concretiseren. Zo bent u helemaal niet duidelijk over **wie u denkt dat uw dochter zou willen onderwerpen aan VGV**. U zegt dat misschien uw oom zou willen dat uw dochter VGV zou ondergaan omdat de man waarmee hij wilde dat u trouwde wilde dat u VGV had ondergaan. **Aangezien er helemaal geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen ivm uw gedwongen huwelijk en de daaraan gekoppelde VGV, kan u ook niet aannemelijk maken dat uw oom uw dochter hierom zou willen onderwerpen aan VGV.***

Ook dit elementen – in hoofde van uw dochter – weet allesbehalve een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiare bescherming aannemelijk te maken bij een terugkeer naar Nigeria.

De documenten die u voorlegde ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

U legt een **afschrift van de geboorteakte voor van uw dochter**, M.O. (geboren op 18 maart 2021 te Antwerpen) met nr (...) voor. De geboorteakte die u voorlegt, bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat uw dochter wel degelijk de persoon is die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal de identiteit van uw dochter niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document.

U legt verder uw **origineel paspoort** voor met nr (...), uitgegeven te Parijs op 11 januari 2017 en geldig tot 10 januari 2022. Dit document bevat louter persoonsgegevens, dewelke hier niet onmiddellijk ter discussie staan.

U legt verder een ongedateerde **brief voor van Violett**, een organisatie die informatie, advies en hulp biedt, specifiek voor sekswerkers, opgemaakt door S.S.. Hieruit blijkt dat ze u verder hebben geholpen om een procedure op te starten als mogelijk slachtoffer van mensenhandel. De feiten waren echter verjaard. Verder geven ze aan dat uw familie meerdere malen werd bedreigd door het netwerk en dat u nog steeds geld zou moeten betalen. Deze verklaringen zijn uitsluitend gebaseerd op uw declaratie en bevatten zodoende geen objectieve elementen om uw relaas te ondersteunen.

U legt tevens een **brief voor van Cherut**, opgemaakt op 24 juni 2021 door M.G.. Ook deze brief bevat uitsluitend informatie die op basis van uw verklaringen werd verkregen en dus geen objectieve informatie om uw vrees aan te tonen. Opmerkelijk is hierbij wel dat u, in tegenstaande tot uw verklaringen bij Violett en het CGVS (NPO, p 15) zou verklaard hebben dat u tot 2019 werkzaam was in het Keteltje.

Vervolgens legt u een **brief voor van Payoke**, opgemaakt op 22 juni 2021 door N.Ti.. In deze brief worden de stappen uitgelegd die werden ondernomen om een procedure 'mensenhandel' op te starten. Zoals reeds werd aangehaald, waren de feiten verjaard en kon het onderzoek niet worden opgestart.

U legt verder een **medisch attest** voor opgemaakt door Dr. St. op 8 juli 2021 waaruit blijkt dat u een gecompliceerde zwangerschap had en langdurig diende te worden opgenomen. Deze feiten staan los van uw verzoek voor internationale bescherming.

Voorts legt u een **medisch attest voor waaruit blijkt dat u geen VGV heeft ondergaan** opgemaakt op 30 juni 2022 door Dr. Ca.. Deze beslissing betwist geenszins dat u geen VGV heeft ondergaan.

Tot slot legt u een kopie voor van 'RIA envia Belgium'. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de bewijskracht van kopieën uiterst gering is aangezien zij met het nodige knip –en plakwerk gemakkelijk vervalst kunnen worden. Dit document kan bijgevolg niet ondersteunen dat u daadwerkelijk in een prostitutienetwerk zat. Het kan hooguit aangeven dat u verschillende overschrijvingen heeft gedaan naar Spanje.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van "**de artikelen 48/3 en 48/4 en 48/6 §5 en artikel 62 van de Wet van 15 december 1980** betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ('Vreemdelingenwet'), **artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951** betreffende de status van vluchtelingen ('Vluchtelingenconventie'), artikel 26 van het KB van 11 juli 2003, de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder **de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991** betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen".

Verzoekster ontwikkelt het middel als volgt:

"[...]

1. Verzoeksters' kwetsbare profiel en bijzondere procedurele noden

1.1. Verzoekster werd vanaf haar vertrek uit Nigeria gedwongen zich te prostitueren: in Marokko, Spanje, Frankrijk en uiteindelijk België.

Verzoekster verliet Nigeria toen zij nog geen 15 jaar oud was, in 2008. Daarna verbleef zij in Marokko voor ongeveer 2 jaar. In het begin stuurde haar madam geld om te overleven maar na een tijd niet meer. De 'gateman', de tussenpersoon, heeft verzoekster dan aan iemand voorgesteld met wie zij kon 'daten' en die haar ontmaagd heeft. Verzoekster deed dit om te overleven: "U had een relatie met hem zodat u kon eten? Ja" (CGVS p.13)

Daarna maakte verzoekster de oversteek naar Melilla in Spanje waar zij een jaar en 6 maanden verbleef in een vluchtelingenkamp. Daarna verblijft verzoekster in Murcia in Spanje, waar zij gedwongen wordt zich te prostitueren. Dit was erg moeilijk voor verzoekster, het was erg hard werk in een ruwe buurt in Spanje (CGVS p.14).

Verzoekster wordt dan overgebracht naar Chateau Rouge in Parijs, Frankrijk. Ook hier wordt zij gedwongen zich te prostitueren: "Ik deed paspoort. En dan als het klaar was, ik ging naar busstation en ik ging naar FR. In FR, J. pikte me op. Ik sliep er 1 nacht en de volgende dag bracht ze me naar Chateau Rouge. Ik moest op de straat. Ik begreep het niet. Iedereen is zwart." (CGVS p.14)

Een korte opzoeking op het internet onderschrijft verzoeksters verklaringen dat deze buurt voornamelijk een Afrikaanse bevolking heeft en gekend is om o.a. prostitutie: [...]

Verzoekster kan uiteindelijk met hulp van een kennis tot in België vluchten. Verzoekster is in België sinds 2012, waar zij zich gedwongen prostitueerde in 'het Keteltje' in Antwerpen. Ze stopt daarmee in 2015 omdat het werk te zwaar was: [...]

Ook hier stroken verzoeksters verklaringen met objectieve informatie over gedwongen prostitutie in het Keteltje in Antwerpen. Dit café werd in 2021 gesloten en de uitbaters veroordeeld voor mensenhandel: [...]

Uiteindelijk kwam verzoekster in contact met **Cherut**, een organisatie in Antwerpen die hulp en ondersteuning biedt aan meisjes, vrouwen en transgenders in kwetsbare situaties gelinkt aan prostitutie, uitbuiting en mensenhandel. Deze organisatie hielp verzoekster in haar dagelijkse leven.

Verzoekster kwam daarnaast in augustus 2020 bij **Payoke** terecht in verband met het opstarten van een procedure slachtoffer mensenhandel. Aangezien de feiten van 2014 dateerden, werd aan Payoke in het dossier van verzoekster door de parketmagistraten en politiediensten bevestigd dat de feiten verjaard waren waardoor er geen procedure slachtoffer mensenhandel opgestart kon worden.

Verzoekster heeft dan in november 2020 een verzoek om internationale bescherming ingediend.

Verzoekster legde over haar problemen in Marokko, Frankrijk, Spanje en België doorleefde en genuanceerde verklaringen af tijdens haar gehoor bij verwerende partij, die stroken met de COI voorhanden. Daarbij komt dat verwerende partij deze verklaringen van verzoekster niet in twijfel trekt.

We kunnen hieruit concluderen dat verwerende partij de jarenlange gedwongen prostitutie en het seksueel geweld waarvan verzoekster sinds haar vertrek uit Nigeria en o.a. in België het slachtoffer werd, geloofwaardig acht.

1.2. Verzoekster bezorgde reeds een aantal **bewijsstukken** aan verwerende partij van de problemen die ze kende in België.

Het gaat daarbij om drie brieven van professionele organisaties die bezig zijn met mensenhandel en prostitutie, namelijk:

- **Cherut** 'Cherut biedt hulp en ondersteuning aan meisjes, vrouwen en transgenders in kwetsbare situaties gelinkt aan prostitutie, uitbuiting en mensenhandel.'
- **Payoke** 'Payoke is een niet-gouvernementele organisatie die strijdt tegen de handel in en uitbuiting van mensen.'
- **Violet** 'Voor veilig sekswerk: Medische en sociale hulp aan sekswerkers'

Verwerende partij trekt de verklaringen over verzoeksters gedwongen prostitutie niet in twijfel. Verzoeksters verklaringen worden ondersteund door drie brieven van professionele actoren in het veld en stroken met de COI voorhanden (zie infra).

Desondanks besluit verwerende partij dat verzoekster geen bijzondere procedurele noden zou hebben. Dit is ondenkbaar. Verzoekster is duidelijk een kwetsbaar persoon.

Artikel 1 van de Vreemdelingenwet stelt wie als kwetsbaar persoon aangemerkt moet worden:

"12° kwetsbaar persoon : zowel de begeleide als de niet-begeleide minderjarigen, personen met een handicap, bejaarden, zwangere vrouwen, alleenstaande ouders met minderjarige kinderen en personen die gefolterd of verkracht zijn of andere ernstige vormen van psychisch, fysiek of seksueel geweld hebben ondergaan;"

Artikel 20, lid 3 van Richtlijn 2011/95/EU (de herschikte Kwalificatierichtlijn) definieert als **extra kwetsbaar** onder meer slachtoffers van mensenhandel, personen die lijden aan een geestesziekte en personen die foltering hebben ondergaan, zijn verkracht of aan andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld blootgesteld zijn: [...]

Verwerende partij moet dus rekening houden bij haar onderzoek met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoekster. Hiertoe behoort ook een **gendersensitief onderzoek**. Dit laatste heeft verwerende partij allesbehalve gedaan.

De raadvrouw van verzoekster heeft verwerende partij ook expliciet gewezen op het kwetsbaar karakter van verzoekster aan het einde van het gehoor (CGVS p.28).

Verzoekster heeft als slachtoffer van jarenlang psychisch én seksueel geweld duidelijk wel bijzondere procedurele noden, in tegenstelling tot wat verwerende partij besluit in haar beslissing.

2. Laattijdig VIB

Verwerende partij stelt dat verzoeksters laattijdige verzoek om internationale bescherming een indicatie vormt dat verzoeksters vrees om vervolging niet ernstig is.

Verzoekster kwam inderdaad in 2012 naar België waar zij opnieuw in de gedwongen prostitutie terecht kwam. Na enkele jaren kon zij hieruit ontsnappen met de hulp van professionele organisaties. Het is ook pas na contact met deze organisaties dat verzoekster op de hoogte werd gebracht van bestaande procedures zoals de procedure voor slachtoffers van mensenhandel en de asielprocedure.

Hierbij mag ook niet uit het oog verloren worden dat verzoekster analfabeet is én dat zij erg lang met niemand durfde praten over haar ervaringen uit angst voor de gevolgen van de eed die zij had afgelegd in Nigeria (waarop later verder ingegaan wordt).

Hoewel artikel 50 van de Vreemdelingenwet stelt dat een verzoek tot internationale bescherming in principe binnen de 8 werkdagen na aankomst dient te gebeuren, nuanceert de Memorie van Toelichting bij de wet van 21.11.2017 tot wijziging van de wet van 15.12.1980 dit uitdrukkelijk in volgende zin: [...]

Artikel 10, §1 van de Procedurerichtlijn stelt: [...]

In het rapport *Beyond Proof* verwijst UNHCR ook naar het risico dat het laattijdig indienen van een asielaanvraag zal gezien worden al een aanwijzing van gebrek aan vrees. Volgens UNHCR rust deze interpretatie echter op de foutieve veronderstelling dat een persoon steeds rationeel handelt. Ook andere elementen moeten echter in overweging worden genomen: [...]

In casu durfde verzoekster niet praten over haar problemen omwille van de eed die zij aflegde in Nigeria. De verklaringen van verzoekster hieromtrent stroken volledig met de gangbare praktijk en COI (zie ook *infra*): [...]

Het argument van verwerende partij dat verzoekster een 'laattijdig' verzoek zou hebben ingediend hetgeen haar geloofwaardigheid en de ernst van haar asielaanvraag zouden ondermijnen, schendt dan ook artikel 10, §1 van de Procedurerichtlijn, de beginselen van UNHCR en de beginselen van behoorlijk bestuur.

3. Verzoeksters vrees voor een gedwongen huwelijk en VGV

Verwerende partij begint met te stellen dat het gedwongen huwelijk van verzoekster eigenlijk niet gedwongen was, maar eerder een gearrangeerd huwelijk aangezien verzoekster haar toestemming gaf voor het huwelijk.

Dat deze 'toestemming' van een 14-jarige onder enorme druk werd gegeven, lijkt daarbij niet uit te maken. Dat verzoekster zelf verklaard heeft dat zij niet wilde trouwen met die man, dat zij bang had van haar oom en dat zij gedwongen werd te trouwen met zijn vriend (CGVS p.18) die oud genoeg was om haar vader te zijn als 40-jarige man (CGVS p.19), wordt volledig achterwege gelaten.

Het is ondenkbaar dat verwerende partij dit huwelijk als een gearrangeerd huwelijk bestempelt, wanneer het om een 14-jarig meisje gaat dat de keuze krijgt tussen trouwen en naar school gaan, of verstoten worden door de familie en op straat leven, en dat verwerende partij deze 'instemming' onder druk effectief ziet als een geïnformeerde en bewuste persoonlijke keuze om te trouwen. De verklaringen van verzoekster zijn nochtans glashelder: [...]

Indien verzoekster terugkeert naar Nigeria, een land dat ze verlaten heeft op haar 14 en waarmee ze niet langer heel vertrouwd is, zal ze geen riant inkomen krijgen op de reguliere arbeidsmarkt, zeker gezien het feit dat ze geen middelbaar diploma heeft en meer nog **analfabeet** is. Verzoekster heeft ook zelf verklaard dat trouwen het enige is wat zij zal kunnen doen om te overleven in Nigeria bij terugkeer (CGVS p.18).

Door de manier waarop verzoekster opgroeide, het seksuele misbruik waarvan ze het slachtoffer werd, en de druk om de familie te voorzien van voldoende inkomsten, loopt verzoekster een reëel risico bij terugkeer dat ze terug in de prostitutie zal belanden. Dit geldt des te meer door de grote mate waarin prostitutie en seksueel geweld in de Nigeriaanse maatschappij aanwezig zijn.

4. Grote prevalentie van prostitutie en seksueel geweld in de Nigeriaanse maatschappij en verzoeksters risico opnieuw het slachtoffer te worden van prostitutie

4.1. Relevant hierbij is een rapport van de Immigration and Refugee Board of Canada van 30 juni 2016, dat handelt over de situatie voor alleenstaande vrouwen in Nigeria in het algemeen, en meer specifiek over vrouwen in Abuja.

Uit dit rapport blijkt onder meer het volgende: [...]

Uit het bovenstaande blijkt dat seksueel geweld zeer vaak voorkomt bij Nigeriaanse vrouwen. Gezien verzoeksters' profiel, is ze extra kwetsbaar, en loopt ze een groter risico om slachtoffer te worden van seksueel geweld.

Dit onderzoek van de Immigration and Refugee Board of Canada vond plaats in Abuja, hetgeen echter niet wil zeggen dat het niet representatief is voor de rest van Nigeria. Het rapport is het resultaat van veldonderzoek en een steekproef. Door de grootte van Nigeria, is het onmogelijk om dit op het nationale niveau te doen, en moet men zich wel beperken in de omvang van het onderzoek.

Verzoekster en haar familie zijn afkomstig uit Edo State. Er is geen enkele indicatie aanwezig dat de resultaten van het onderzoek van de Immigration and Refugee Board of Canada niet van toepassing zouden zijn op Edo State, wel integendeel.

Prostitutie en mensenhandel zijn net zeer vaak voorkomende fenomenen in Edo State, waarbij Benin City (de herkomstregio van verzoekster) de laatste decennia de spil is in mensenhandel volgens EASO: [...]

Uit het UK HOME OFFICE rapport, 'Country Policy and Information note, Nigeria: trafficking of women' van 2019 blijkt dat maar liefst het merendeel van de Nigerianen die naar Europa worden gesmokkeld om in de seks industrie te werken, net zoals verzoekster, afkomstig zijn uit Edo State: "The majority of Nigerian trafficking victims in Europe come from Edo State, via Libya."¹⁰

Daarbij komt dat er volgens EASO (rapport 2021) voor terugkeerders die in het verleden slachtoffer werden van mensenhandel en gedwongen prostitutie een erg grote kans is om opnieuw hiervan het slachtoffer te worden bij terugkeer naar Nigeria: [...]

Zo is bijna de helft van de slachtoffers die NAPTIP helpt in Nigeria voordien uitgebuit geweest buiten Nigeria: [...]

Het EASO rapport van 2021 is erg duidelijk over de het risico dat bestaat voor mensen die het slachtoffer werden van mensenhandel en/of gedwongen prostitutie, om bij terugkeer naar Nigeria opnieuw in dit circuit terecht te komen (zie p.62 en verder). Het is dan ook verwonderlijk dat verwerende partij hier geen effectieve rekening mee gehouden heeft aangezien dit rapport wel in het administratief dossier zit.

Een studie uit 2019 toont aan dat de uiterst patriarchale samenleving van Nigeria en het gebrek aan scholing van meisjes zorgt ervoor dat vrouwen en meisjes makkelijk het slachtoffer worden van uitbuiting: [...]

4.2. Kan verzoekster tot slot dan niet gewoon ergens alleen gaan wonen, ver weg van haar familie?

*Dit is geen realistische optie, omdat verzoekster sinds haar 14 jaar land heeft verlaten, en niet langer vertrouwd is met de maatschappij. Ze heeft afgezien van haar familie **geen sociaal netwerk meer in Nigeria**, dat haar kan helpen om haar leven opnieuw op te bouwen. Zeker in het begin zal ze afhankelijk zijn van de steun van haar familie.*

*Daarbij komt dat het **risico op seksueel geweld als alleenstaande jonge vrouw in Nigeria** zeer groot is, zoals blijkt uit het rapport van de Immigration and Refugee Board of Canada en de studie in het European Scientific Journal. Men wordt als alleenstaande jonge vrouw beschouwd als prostituee, in ruil voor een job of onderdak worden seksuele diensten verwacht, vele alleenstaande vrouwen worden het slachtoffer van seksueel misbruik omdat ze geen bescherming genieten van een man, verkrachting is een wijdverspreid fenomeen, etc. (zie supra).*

Zeker gezien verzoeksters' kwetsbare profiel, de mensenhandel en gedwongen prostitutie waarin ze reeds het slachtoffer was, maakt het onrealistisch om te verwachten dat ze op een veilige manier zich alleen in Nigeria kan vestigen, een land waarmee ze niet langer vertrouwd is en geen sociaal netwerk heeft.

4.3. Gezien verzoeksters' kwetsbare profiel, de problematische wijze waarop ze opgroeide en de gedwongen prostitutie waarvan ze jaren het slachtoffer werd, in combinatie met het verschijnsel van seksueel geweld en prostitutie in Nigeria zoals dit blijkt uit landeninformatie, loopt verzoekster een reëel risico om in de prostitutie te belanden bij een terugkeer naar Nigeria, of om op zijn minst het slachtoffer te worden van seksueel geweld. Op bescherming van de Nigeriaanse overheid hoeft verzoekster niet te rekenen:

4.4. Er is geen tot gebrekkige bescherming van de Nigeriaanse overheid tegen seksueel geweld en gedwongen prostitutie. Verwerende partij verwijst in de bestreden beslissing naar de organisatie NAPTIP, die over opvangtehuizen beschikt voor slachtoffers van mensenhandel.

De opvang van deze organisatie vormt echter geen duurzame oplossing voor verzoekster, omwille van twee redenen.

In de eerste plaats is de opvang die NAPTIP biedt, beperkt in de tijd, namelijk voor een maximale periode van 6 weken. 14 Het gaat dus om erg tijdelijke opvang.

NAPTIP stelt wel dat ze niemand na afloop zomaar op straat zet totdat er een passende oplossing heeft gevonden, maar hier schuilt het tweede probleem: NAPTIP ziet deze oplossing normaal gezien als een terugkeer naar de familie. Dit heeft de voorkeur voor NAPTIP. Verzoeksters' familie lag echter aan de oorzaak van haar problemen.

Tot slot zijn de levensomstandigheden in NAPTIP centra ondermaats: [...]

Daarbij komt nog de vraag of verzoekster volgens de criteria van NAPTIP wel op steun zal kunnen rekenen. Hier in België werd immers nooit een procedure slachtoffer mensenhandel opgestart. Welke garanties zijn er dat NAPTIP haar wel als een slachtoffer van mensenhandel zal beschouwen?

Tot slot moet er ook gekeken worden naar verzoeksters' extreem kwetsbare profiel, namelijk iemand die sinds jonge leeftijd gedwongen werd zich te prostitueren.

We kunnen dan ook concluderen dat er geen effectieve bescherming voor verzoekster in Nigeria voorhanden is.

5. Verzoeksters vrees omwille van (de weigering van) VGV

Verzoekster heeft het bewijs aangebracht dat zijzelf niet besneden is. Dit staat niet ter discussie. Verzoekster heeft een dochter, waarvoor zij eveneens VGV vreest.

Verwerende partij haalt zelf COI aan die aantoonde dat de prevalentiegraad van vrouwelijke ge-nitale verminking bij de Edo etnie (tot wie verzoekster en haar dochter behoren), 37,1% be-draagt. Verwerende partij stelt dan dat er met deze prevalentiegraad van 37,1% niet gesproken kan worden van een veralgemeend probleem. Verzoekende partij wenst de nadruk te leggen dat wanneer bijna de helft van de vrouwelijke bevolking besneden is of dreigt besneden te worden, er wel degelijk sprake is van een 'veralgemeend probleem'.

Verwerende partij haalt dan enkele argumenten aan waarom zij het niet geloofwaardig acht dat verzoekster op latere leeftijd nog besneden zou worden. Belangrijker is echter of verzoekster als onbesneden alleenstaande vrouw en moeder die zich verzet tegen de besnijding van haar dochter, kan terugkeren naar Nigeria. Dat is namelijk niet het geval, maar is totaal niet onder-zocht door verwerende partij.

Wanneer we kijken naar de relevante COI voorhanden, zien we dat dit echter een erg groot probleem kan vormen voor verzoekster bij terugkeer naar Nigeria. Zo stelt het COI rapport voor Nigeria van het Ministerie van buitenlandse zaken van Nederland van 2021 het volgende:

[...]

Het UK Home Office in haar laatste rapport van juni 2022 over VGV in Nigeria bevestigt dit, en er is met name stigma en sociale uitsluiting voor de weigerende ouders en dochter: [...]

Voor vrouwen die VGV weigeren voor zichzelf en/of hun dochters, is het met name het gebrek aan hulp en ondersteuning die ervoor zorgen dat zij in een **precaire situatie** terechtkomen: [...]

Bij dit risico op economische ontreddering en gebrek aan psychosociale hulp komt dan nog eens het risico voor verzoekster als slachtoffer van seksueel geweld, mensenhandel en gedwongen prostitutie om opnieuw terecht te komen in dit circuit (zie supra).

Dit heeft verwerende partij echter niet onderzocht. Zij schendt haar onderzoeks- én motiveringsplicht.

6. Verzoeksters vrees ten aanzien van haar madam en omwille van de eed die ze deed

6.1 Verzoekster volhardt in haar asielmotieven en is het niet eens met de appreciatie door verwerende partij. Verwerende partij acht het niet aannemelijk at verzoekster haar madam vreest.

Geloofwaardigheid speelt een steeds centralere rol in de beoordeling van verzoeken internationale bescherming. De beoordeling van de waarachtigheid en plausibiliteit is bijzonder moeilijk en dient met gepaste terughoudendheid te verlopen.

Gelet op het feit dat het hier om een verzoekster gaat die jong was toen de feiten zich voordeden en gelet op de risico's voor verzoekster indien haar verklaringen effectief geloofwaardig bevonden worden, dient de beoordeling van verzoeksters geloofwaardigheid met gepaste procedurele bescherming te verlopen. Het is daarom erg nuttig om nog eens het standaardwerk over geloofwaardigheid, opgesteld door UNHCR, boven te halen.

Eerst herinneren we eraan dat de beoordeling van verzoeksters verklaringen op grond van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn en artikel 8 van de Procedurerichtlijn op objectieve, onpartijdige en nauwgezette wijze dient te verlopen.

UNHCR herinnert eraan dat de beoordeling door de asielinstantie van een verzoek internationale bescherming geen partijdige procedure is, maar samenwerking vereist en dat het niet de rol is van de beslissingsautoriteiten om een verzoek internationale bescherming te betwisten, of met ijver te trachten indicaties te vinden dat de verzoeker niet geloofwaardig zou zijn:

[...]

Asielinstanties moeten op objectieve en onpartijdige wijze de verklaringen van de verzoeker beoordelen en hierbij oog houden voor begrip en billijkheid: [...]

Standpunten over geloofwaardigheid moeten worden uitgelegd én moeten ondersteund worden door het bewijs, zijnde het bewijs dat de verzoeker heeft aangedragen, verklaringen en documenten, en het bewijs dat de asielinstantie dient te vergaren, beschikbare landeninformatie. De geloofwaardigheid van verklaringen mag enkel in twijfel getrokken worden in zoverre inconsistenties de kern van het relaas van de verzoeker aantasten: [...]

Zodra een beslissingsmaker subjectieve conclusies trekt zonder zich op het beschikbare bewijs te baseren, is er sprake van speculatie. Intuïtie, veronderstellingen zonder grond, buikgevoel, subjectieve speculatie en conclusies op basis van onvolledige informatie moeten geweerd worden bij de beoordeling van verklaringen: [...]

Een onfeilbare en volledig objectieve benadering van geloofwaardigheid is echter niet mogelijk. Hoe kan subjectiviteit dan tot een minimum beperkt worden en kan er vastgesteld worden of verklaringen geloofwaardig zijn of niet? UNHCR geeft aan dat er hiertoe verschillende indicatoren kunnen gebruikt worden⁶.

1. Voldoende concrete en gedetailleerde verklaringen
2. Interne consistentie van de verklaringen
3. Consistentie van de verklaringen met verklaringen familieleden of getuigen
4. Consistentie van de verklaringen met algemene landeninformatie
5. Plausibiliteit
6. Gedrag

Verwerende partij voert aan dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar madam vreest. Verwerende partij lijkt verschillende redenen te geven voor het in twijfel trekken van verzoekers verklaringen.

Het is belangrijk te onderlijnen dat verzoeksters' verklaringen overeenstemmen met de voorhanden COI (die zich ook in het administratief dossier bevindt), namelijk dat met name de familieleden van slachtoffers die zich in Europa bevinden maar buiten de invloedssfeer van hun madam zijn gekomen, zoals in casu verzoekster: [...]

Verwerende partij vindt het verder 'vreemd' dat verzoekster niet zou nagaan hoeveel 40.000 euro eigenlijk is bij omzetting naar Nigeriaanse munt. Ten eerste verliest verwerende partij hierbij uit het oog dat verzoekster nooit naar school gegaan is en analfabeet is die niet kan lezen, schrijven of rekenen (CGVS p.10-11).

Ten tweede stemmen verzoeksters verklaringen volledig overeen met de COI die verwerende partij zelf in het administratief dossier heeft zitten (maar blijkbaar niet geraadpleegd heeft): [...]

Verder zou het feit dat verzoekster niet volledig op de hoogte zou zijn van het exacte bedrag dat zij al terugbetaalde aan haar madam, een gebrek aan interesse tonen en haar geloofwaardigheid ondermijnen. Ook hier gaat verwerende partij te kort door de bocht. Ten eerste heeft verzoekster verklaard dat zij ongeveer 10.000 euro had terugbetaald. Volgens de betalingsbewijzen die zij voorlegde, zou het exacte bedrag op 12.690 euro komen. Ook hier verliest verwerende partij opnieuw uit het oog dat verzoekster analfabeet is die niet kan rekenen. Verder heeft verzoekster bij benadering duidelijk wel aangegeven hoeveel zij al heeft betaald.

Ten tweede worden verzoeksters verklaringen onderschreven door de betalingsbewijzen die zij overmaakte. Deze vormen op zijn minst een begin van bewijs en verwerende partij veegt die al te snel van tafel: [...]

Dit bewijs kan niet zomaar van tafel worden geveegd, maar moeten op zijn minst onderzocht worden. Dit volgt onder meer uit het arrest Singh van het EHRM (Arrest van het EHRM van 2 oktober 2012 in zaak nr. 33210/11, Singh en anderen tegen België.): [...]

Voorts dient er rekening gehouden te worden met de samenwerkingsplicht. Het Hof van Justitie heeft in de zaak van 22 november 2012, M. M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland en Attorney General, C-277/11, de samenwerkingsplicht als volgt verduidelijkt: [...]

Deze samenwerkingsplicht en verplichting tot grondig onderzoek vloeit ook voort uit artikel 3 juncto 13 van het EVRM. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelt dat deze artikelen de Lidstaten ertoe verplichten een zo grondig mogelijk onderzoek te doen van de verschillende elementen die op een reëel risico op een schending van artikel 3 EVRM kunnen wijzen. (zie o.a. EHRM 21 januari 2011, M.S.S t. België en Griekenland, §§293 en 387).

Dit bewijs ondersteunt verzoeksters verklaringen dat zij jarenlang gedwongen geprostitueerd werd en geld betaalde aan haar madam. Daarbij worden verzoeksters verklaringen geloofwaardig geacht en onderschreven door drie organisaties die als doelgroep slachtoffers van mensenhandel en (gedwongen) prostitutie hebben (zie supra). Verwerende partij schendt dan ook haar samenwerkingsplicht.

6.2 Omtrent de eed die verzoekster aflegde en waardoor zij zo lang geen hulp durfde zoeken, stelt verwerende partij kort en onomwonden het volgende: [...]

Het is ondenkbaar dat verwerende partij de vrees die verzoekster heeft door de eed die zij aflegde, afdoet als 'ongeloofwaardig' omdat deze gestoeld is op bijgeloof. Uit de COI die in het administratief dossier zit, blijkt namelijk het volgende:

EASO rapport van 2021 stelt: [...]

Een onderzoek uit 2019 met betrekking tot de psychologische impact van het eed-systeem op slachtoffers van mensenhandel uit Nigeria stelt het volgende: [...]

Het afleggen van de eed zorgt ervoor dat slachtoffers kampen met blijvend trauma en stress en de angst hierover te spreken: [...]

Dat verwerende partij het nemen van een eed in deze context zomaar afdoet als ongeloofwaardig omdat die gestoeld is op 'bijgeloof', getuigt van geen enkele raadpleging van de relevante COI.

Gezien verzoeksters' profiel (ze werd vanaf jonge leeftijd gedwongen zich te prostitueren), door de problematische wijze waarop ze opgroeide en het milieu waarin ze vertoefde, in combinatie met het verschijnsel van seksueel geweld en prostitutie in Nigeria zoals dit blijkt uit landeninformatie, **loopt verzoekster een reëel risico om in de prostitutie te belanden of om het slachtoffer te worden van seksueel geweld bij een terugkeer naar Nigeria. Zij zal daarnaast in een uiterst precare humanitaire en socio-economische situatie terechtkomen als alleenstaande vrouw en moeder die VGV weigert voor haar dochter, en waardoor zij zelf risico loopt op uitbuiting.**

Dit reëel risico kan leiden tot ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Conclusie

Uit al het voorgaande kunnen we besluiten dat het om te beginnen onredelijk is om op basis van de in de bestreden beslissing geformuleerde bedenkingen tot ongeloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen te besluiten. In voorliggende situatie - rekening houdend met de concrete invulling van de bewijslast in asielzaken en onder de in casu vervulde voorwaarde van mogelijke, coherente verklaringen die niet tegenstrijdig zijn met algemeen gekende feiten en COI – had tegenpartij verzoekende partij het voordeel van de twijfel kunnen én moeten toekennen. Door dit alles niet te doen, schendt tegenpartij dan ook het **zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel**.

Verder blijkt uit het voorgaande ook dat tegenpartij een schending beging van de **algemene motiveringsplicht**, als beginsel van behoorlijk bestuur, en **de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen**, doordat tegenpartij niet over afdoende elementen beschikte om haar negatieve beslissing in deze asielzaak te schragen.

Tot slot heeft verzoekende partij in het kader van de asielprocedure haar volledige medewerking verleend aan de asielinstanties door alle feiten waarover zij kennis heeft te vermelden. Verzoeksters verklaringen zijn coherent, geloofwaardig en in overeenstemming met algemeen gekende gegevens. Zij toont duidelijk aan dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft. Door haar vrees niet te onderzoeken en door verzoekster het statuut van vluchteling, of in ondergeschikte orde subsidiaire bescherming niet toe te kennen, schendt verwerende partij bijgevolg **de artikelen 48/3 en 48/4, artikel 57/7bis en artikel 57/7ter en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen ('Vluchtelingenconventie'), de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel,**".

2.2. Bij aanvullende nota van 8 december 2022 voegt verzoekster een "medisch attest dat haar psychische kwetsbaarheid bevestigt".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont niet aan dat de volle rechtsmacht waarover de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt in het kader van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet niet voldoet aan de vereisten van artikel 13 van het EVRM.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. In de mate dat verzoekster in het kader van onderhavige procedure aanvoert dat geen rekening werd gehouden met haar (beweerde) procedurele noden dient te worden verwezen naar artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet dat inzake bijzondere procedurele noden stelt:

"De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep" (de Raad onderlijnt).

Het feit dat de evaluatie van de bijzondere procedurele noden op zich niet vatbaar is voor beroep staat er niet aan in de weg dat die evaluatie wordt bekritiseerd in het kader van een beroep ingesteld tegen de beslissing tot verwerping of onontvankelijkheid van hun verzoek om internationale bescherming.

De Raad kan wel nagaan of verzoekster, rekening houdend met haar profiel van specifieke kwetsbaarheid, passende steun heeft gekregen in het licht van de doelstelling dat de verzoekster de rechten moet kunnen genieten en zich moet kunnen gedragen naar de verplichtingen die haar worden opgelegd tijdens de hele procedure.

Verzoekster stelt in het verzoekschrift dat ze als jarenlang slachtoffer van psychisch en seksueel geweld duidelijk bijzondere procedurele noden heeft. Ze wijst op de drie brieven van professionele organisaties die bezig zijn met mensenhandel, alsook op het feit dat haar verklaringen stroken met algemene informatie. Middels een aanvullende nota van 8 december 2022 legt ze een “*medisch attest*” neer “*dat haar psychische kwetsbaarheid bevestigt*”. In het attest wordt vermeld dat verzoekster depressieve klachten ontwikkelde en last had van flashbacks, nachtmerries en piekergedachten. Ze gaf aan veel woede en verdriet te voelen en kampte ook enige tijd met suïcidale gedachten.

Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf niet aan dat de verzoekster om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 August 2020, p. 89).

Verweerder kon terecht besluiten dat er in hoofde van verzoekster geen sprake is van bijzondere procedurele noden. Te dezen dient benadrukt dat het aan verzoekster is om aan te geven dat zij mogelijk problemen zou kennen gedurende de procedure. De asielinstanties konden uit verzoeksters individuele profiel en verklaringen, noch uit de elementen in het administratief dossier geen dergelijke conclusies afleiden.

Immers, de vragenlijst “*bijzondere procedure noden*” van de DVZ bevat geen elementen waaruit kan blijken dat verzoekster eventuele bijzondere procedurele noden kenbaar maakte. Uit een eenvoudige lezing van verzoeksters verklaringen blijkt bovendien duidelijk dat aan verzoekster eenvoudige en duidelijke vragen werden gesteld, die zij goed kon volgen en waarvan zij de logica en de inhoud correct begreep. Verzoekster of haar advocaat hebben op geen enkel moment te kennen gegeven dat verzoekster omwille van haar psychologische toestand of persoonlijke situatie niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de onderhavige procedure. Verzoeksters advocaat heeft op het einde van het persoonlijk onderhoud louter gewezen op verzoeksters kwetsbaar profiel, maar heeft geenszins geopperd dat verzoekster niet in staat was om volwaardige verklaringen af te leggen, laat staan gewag gemaakt van bijzondere procedurele noden. Daarenboven maakt het door verzoekster neergelegde medisch attest – hetgeen overigens pas in onderhavige beroepsprocedure werd aangebracht – geen melding van enige cognitieve problemen of moeilijkheden bij het deelnemen aan de asielprocedure.

Uit het voorgaande kan dan ook enkel blijken dat verzoeksters rechten in het kader van de asielprocedure gerespecteerd worden en dat zij heeft kunnen voldoen aan haar verplichtingen.

5. Samen met verweerder wordt vastgesteld dat verzoekster Nigeria verliet in 2008 en na een verblijf in Marokko, Spanje en Frankrijk aankwam in België in 2012. Verzoekster diende vervolgens een verzoek om internationale bescherming in in België op 23 november 2020, ruim twaalf jaar na haar vlucht uit Nigeria.

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert haar land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster naliet dit te doen na aankomst in Europa en bovendien ook na aankomst in België gedurende acht jaar talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid.

Verzoekster wijst er in het verzoekschrift op dat ze in België opnieuw in de gedwongen prostitutie kwam en hieruit na enkele jaren kon ontsnappen met de hulp van professionele organisaties. Zij stelt dat het pas na contact was met deze organisaties dat zij op de hoogte werd gebracht van de bestaande procedures.

Daarnaast stelt verzoekster dat ze analfabeet is en dat zij erg lang met niemand durfde praten over haar ervaringen uit angst voor de gevolgen van de eed die ze had afgelegd in Nigeria.

Verzoekster kan met haar verwijzingen naar haar onwetendheid, haar analfabetisme en persoonlijke situatie echter geenszins haar manifest laattijdig verzoek om internationale bescherming verschonen. Indien verzoeksters voorgehouden problemen in Nigeria waarachtig zouden zijn, dan is niet aannemelijk dat verzoekster na aankomst in Europa en vervolgens in België dermate lang zou wachten om een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Waar verzoekster nog meent dat uit het later indienen van haar verzoek om internationale bescherming niet zomaar tot een ongeloofwaardig asielaas kan worden besloten, gaat zij eraan voorbij dat geenszins kan gesteld worden dat de geloofwaardigheid van verzoeksters relaas louter omwille van de laattijdigheid van haar verzoek werd afgewezen. Te dezen blijkt dat het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven verweerder heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoeksters verzoek om internationale bescherming. De bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. De aangevoerde schending van artikel 10, § 1 van de Procedurerichtlijn kan niet worden aangenomen.

6. Verzoekster stelt dat ze Nigeria in 2008 verlaten heeft nadat ze er op minderjarige leeftijd gedwongen diende te huwen en haar man P. eiste dat ze VGV zou ondergaan.

Verzoekster dient aan te tonen dat in haar hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor zij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in haar land van herkomst. Zulks houdt in dat de vrees actueel moet zijn. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet zijn oordeel aldus steunen op de feitelijke situatie op het ogenblik van dit oordeel (artikel 48/6, § 5 a) van de Vreemdelingenwet). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van het woord vluchteling in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Het wezenlijke criterium in deze definitie is de 'gegronde vrees voor vervolging'. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is de vraag of verzoekster thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico op vervolging in haar land van oorsprong. De vrees moet bovendien gegrond zijn, wat wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig is maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd.

Nog los van de ongeloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen inzake het gedwongen huwelijk met P. en de daaruit voortvloeiende vrees voor VGV (zie *infra*), brengt verzoekster geen concrete elementen bij waaruit kan worden afgeleid dat zij in geval van terugkeer naar Nigeria actueel nog problemen zal kennen met P.. Dit blijkt tevens nu verzoekster verklaarde dat ze geen vrees meer heeft jegens deze man ("*U vertelde dat u uw oom vreest en de madame. U heeft geen vrees tav P.?*", "*P.? Toen wel, omdat hij me vgv zou doen. Daarom, hij heeft geen geld aan mij gegeven. Ik ben niet bang van hem. hij heeft niets gedaan voor mij. hij zei alleen dat hij vgv doen. Maar hij heeft me niet naar school ofzo gestuurd. Dus ik ben niet bang van hem.*", notities van het persoonlijk onderhoud, p. 25).

7. Samen met verweerder wordt vastgesteld dat verzoeksters verklaringen over het gedwongen huwelijk voorafgaand aan haar vertrek uit Nigeria niet kunnen overtuigen. Verzoekster verklaarde dat haar oom haar uithuwelijkte omwille van financiële redenen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18), wat niet valt te rijmen met de vaststelling dat verzoeksters moeder en broer nog steeds bij haar oom inwonen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8).

Aangezien verzoeksters bewering dat ze door P. gedwongen werd om VGV te ondergaan gelieerd is aan haar gedwongen huwelijk met P. – verzoekster stelde namelijk dat P. ontdekte dat zij geen VGV had ondergaan en dat hij wilde dat zij deze traditionele praktijk zou ondergaan – kan hieraan evenmin geloof worden gehecht.

Inzake verzoeksters vrees te worden gedwongen door P. om VGV te ondergaan, motiveert verweerder als volgt:

"U geeft aan dat uw man ontdekte dat u geen VGV had ondergaan en dat hij wilde dat u deze traditionele praktijk zou ondergaan.

*Uit COI blijkt dat Nigeria geklasseerd wordt als een land met een gematigd lage prevalentiegraad (classificatie UNICEF), namelijk **18,4 % in de leeftijdsgroep 15-49 jaar** (DHS 2017). Er kunnen wel grote verschillen vastgesteld worden naargelang verschillende socio-demografische karakteristieken, waarbij vooral de verschillen tussen de verschillende **etnieën** en **regio's** in het oog springen. Verschillende*

onderzoekers stellen trouwens dat in een multi-etnisch land zoals Nigeria VGV een **etnische** identiteit creëert. De hoogste prevalentiegraad in de leeftijdscategorie 15-49 jaar valt te noteren bij de Yoruba-stam (45,4 %) die vooral in het zuidwesten van Nigeria wonen en bij de Igbo-etnie (29,2 %) die vooral in het zuidoosten van het land wonen. Over de **Edo-etnie**, waarvan u verklaart dat u hiertoe behoort, is geen vergelijkbaar cijfermateriaal voorhanden. Wel is er informatie over de prevalentie van VGV in **Edo state**, namelijk **37,1 %**. Leden van de Edo etnie wonen vooral in Edo state en de omliggende staten. De Edo zijn ook de grootste etnie in Edo state. Aangezien leden van de Edo etnie vooral in Edo state wonen, vormt dit cijfer over de prevalentie in Edo state een zekere indicatie voor het prevalentiecijfer voor de ganse Edo etnie.

Als men naar het verschil in prevalentie kijkt volgens **de leeftijd** stelt men vast dat **hoe ouder de vrouw, hoe groter de kans dat ze besneden is**. Voor vrouwen in de leeftijdsgroep 45-49 jaar (27,6 %) is dit ruim het dubbel dan bij vrouwen tussen 15 en 19 jaar (12,3 %). In **90,2 % van de gevallen (van vrouwen tussen 15-19 jaar die een VGV hebben ondergaan) wordt de besnijdenis uitgevoerd voor de leeftijd van 5 jaar. 1,4 % is nog besneden na de leeftijd van 15 jaar**. Uit de COI blijkt ook dat **bij bepaalde etnieën en in bepaalde regio's de besnijdenis toch regelmatig gebeurt na de leeftijd van 15 jaar. De Edo etnie en regio maken hier geen deel van uit**.

Wat de meisjes van 0 tot 14 jaar betreft, wijst de MICS 2017 erop dat het **prevalentiepercentage 20,5 % bedraagt in de steden en 28,8 % op het platteland**. Bovendien blijkt dat gezinnen uit de steden vaak bij hun familie op het platteland gaan om VGV toe te passen.

Naast het gedwongen karakter van uw huwelijk kan u ook niet aannemelijk maken dat u gedwongen werd om VGV te ondergaan.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u afkomstig bent uit **Benin City, Edo State**. U verklaart dat u steeds in **Benin city** heeft gewoond, de grootste en de hoofdstad van Edo State (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U heeft de **Edo etnie** (zie Verklaring DVZ, vraag 10, 5d en 11). **Met een prevalentiegraad van 37,1% in deze specifieke bevolkingsgroep kan men niet spreken van een veralgemeend probleem en dient u bijgevolg uw individuele vrees aannemelijk te maken, waarin u niet slaagt**.

Verder blijkt uit COI dat het bij de **Edo etnie niet de gewoonte is om VGV uit te voeren bij oudere meisjes**. Het is dan ook verwonderlijk dat u, als **zestienjarige VGV** zou moeten ondergaan. Aangezien u uw gedwongen huwelijk niet aannemelijk kan maken, de door u aangehaalde reden waarom u VGV zou moeten ondergaan, kan er ook niet worden aangenomen dat u op zestienjarige leeftijd VGV zou moeten ondergaan.

Bovendien komt u uit de **stad** en heeft u, naar uw kennis, geen ooms of tantes elders dan Benin City (NPO, p 6). **Aangezien u afkomstig bent uit de stad, is de kans dat u VGV zou ondergaan kleiner dan indien u van het platteland afkomstig zou zijn en kan u wederom niet aannemelijk maken dat u werkelijk VGV zou moeten ondergaan**.

Voorts kan worden opgemerkt dat u **niet op de hoogte was of u al dan niet VGV had ondergaan tot uw man dit opmerkte (NPO, p 21)**. **Het is wel zeer bijzonder dat u zonder meer aanneemt dat u geen VGV heeft ondergaan zonder dat u dit nader be vraagt bij uw moeder**. Het is pas wanneer u in Spanje was, twee jaar nadat u gevlucht was uit Nigeria, dat uw moeder u uitlegt dat u geen VGV had ondergaan. Indien u werkelijk zou vrezen voor VGV, kan van u verwacht worden dat u **eerst uitklaart of u al dan niet deze traditionele praktijk heeft ondergaan**. Dat u dit nalaat en onmiddellijk wegloopt, vormt een verdere negatieve indicatie op de geloofwaardigheid van uw relaas.

Tevens kan worden opgemerkt dat u verklaarde dat **u niet op de hoogte was of VGV een goede of een kwade praktijk** betrof. U verklaart dat u niet wist of het een goed ding is of niet of het een probleem is of niet (NPO, p 21). Binnen deze context is het wel zeer verwonderlijk dat u, wanneer uw man u zou zeggen dat u VGV moet ondergaan, **plotsklaps een positie inneemt en er van overtuigd bent dat het een slechte praktijk is waarvoor u zelfs het land verlaat**.

U slaagt er geenszins in om aannemelijk te maken dat u als zestienjarig meisje van Edo etnie, wonende in Benin City VGV zou moeten ondergaan. Niet alleen is de aanleiding waarom u VGV zou moeten ondergaan, namelijk uw beweerde gedwongen huwelijk niet aannemelijk, bovendien kan u uw persoonlijke vrees niet aannemelijk maken."

Verzoekster biedt geen concreet verweer tegen de voormelde terechte en pertinente motiveringen, die bovendien steun vinden in het administratief dossier. Zij laat de voorgaande vaststellingen in de bestreden beslissing inzake de ongeloofwaardigheid van haar voorgehouden vrees voor VGV voorafgaand aan haar vertrek uit Nigeria op minderjarige leeftijd geheel ongemoeid. Deze blijven dan ook onverminderd overeind.

8. Verzoekster stelt dat zij zelf niet besneden is, dat haar dochter evenmin besneden is en dat zij als onbesneden alleenstaande vrouw en moeder die zich verzet tegen de besnijdenis van haar dochter niet

kan terugkeren naar Nigeria. Ze verwijst tevens naar algemene informatie aangaande het stigma en sociale uitsluiting voor weigerende ouders en dochters.

Vooreerst wordt vastgesteld dat verzoekster in het verzoekschrift geen dienstig verweer uit tegen de motivering dat geen geloof wordt gehecht aan verzoeksters vrees voor VGV in hoofde van haar dochter in geval van terugkeer naar Nigeria. De bestreden beslissing luidt dienaangaande als volgt:

*“In verband met uw vrees dat uw oom u en uw dochter niet zou aanvaarden, dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft kunnen maken dat uw oom u werkelijk zou dwingen om te huwen en VGV te ondergaan. **Omdat uw verklaringen over uw vrees voor uw dochter volledig gestoeld zijn op de ongeloofwaardige verklaringen ivm uw vermeende huwelijk en de daaraan gekoppelde VGV, kan ook geen geloof gehecht worden aan de verklaringen ivm uw vrees voor uw dochter.***

*Slechts nadat de PO u de derde keer vraagt of u nog een vrees heeft voor uw dochter geeft u aan dat u denkt dat ze misschien VGV zal moeten ondergaan in Nigeria (NPO, p 28). Niet alleen haalt u deze vrees niet onmiddellijk en spontaan aan wanneer wordt gepolst naar de gevolgen van een terugkeer naar Nigeria voor uw dochter, evenmin slaagt u er in deze vrees te concretiseren. Zo bent u helemaal niet duidelijk over **wie u denkt dat uw dochter zou willen onderwerpen aan VGV**. U zegt dat misschien uw oom zou willen dat uw dochter VGV zou ondergaan omdat de man waarmee hij wilde dat u trouwde wilde dat u VGV had ondergaan. **Aangezien er helemaal geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen ivm uw gedwongen huwelijk en de daaraan gekoppelde VGV, kan u ook niet aannemelijk maken dat uw oom uw dochter hierom zou willen onderwerpen aan VGV.**”*

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en blijven, aangezien ze niet concreet of dienstig worden betwist of weerlegd, onverminderd overeind.

Verder maakt verzoekster met haar loutere verwijzing naar algemene landeninformatie, die geen betrekking heeft op haar of haar dochters persoon, niet *in concreto* aannemelijk dat zij omwille van haar verzet tegen de besnijdenis van haar dochter in geval van terugkeer naar Nigeria een gegronde vrees voor vervolging zal koesteren, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zal lopen, zoals in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Uit de landeninformatie die door beide partijen werd bijgebracht, kan geenszins worden afgeleid dat elke Nigeriaanse onbesneden vrouw of meisje een nood heeft aan internationale bescherming. Zo blijkt uit de door verzoekster geciteerde informatie onder meer dat de meerderheid van de Nigeriaanse vrouwen niet besneden is, dat de meeste Nigerianen tegen VGV zijn en dat het, gelet op de relatief weinige sociale controle in steden, waarschijnlijk is dat de status van onbesneden vrouwen niet bekend zal zijn en/of geen problemen voor hen zou veroorzaken. Verzoekster dient haar vrees voor vervolging of risico op ernstige schade (in hoofde van zichzelf of haar dochter) concreet aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op de voorstaande vaststellingen, in gebreke.

9. Verzoekster volhardt in haar vrees voor haar madame en benadrukt in het verzoekschrift dat haar verklaringen volledig overeenstemmen met algemene landeninformatie over mensenhandel in Nigeria.

Verzoekster gaat er echter aan voorbij dat het loutere feit dat haar verklaringen overeenstemmen met algemene informatie, die geen betrekking heeft op haar persoon, de door haar voorgehouden feiten niet kan aantonen. De algemene informatie is geenszins voldoende om de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen te bevestigen. Verzoekster dient haar verzoek om internationale bescherming uiteen te zetten vanuit haar eigen ervaringen, belevingen en leefwereld en dient op een voldoende concrete manier aan te tonen dat zij een persoonlijke vrees voor vervolging koestert of risico op ernstige schade loopt. Blijkens de terechte en pertinente motiveringen van verweerder slaagt verzoekster er niet in haar voorgehouden vrees voor haar madame te concretiseren en aannemelijk te maken:

“Bovenstaande ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw beweerde gedwongen huwelijk en uw vrees voor VGV ondermijnen dan ook reeds op voorhand uw verklaringen dat u ‘onder de brug’ belandde in Benin City en zo in contact kwam met C. - de vrouw die u in contact bracht met uw madame.

Betreffende uw beweerde vertrek naar Europa en het feit dat u uw reis moest terugbetalen door gedwongen prostitutie kunnen bijkomend volgende opmerkingen geformuleerd worden.

Verder kan u helemaal niet aannemelijk maken dat u uw madame vreest.

U verklaart dat u enkele maanden voor 2015 besloot om te stoppen met uw ‘madame’ te betalen. U geeft aan dat ze u opbelde om te zeggen dat u geen geld had betaald. Ze bedreigde u verder door u te verwittigen dat u een eed had afgelegd. Hierop besloot u om haar nummer te blokkeren en te veranderen van nummer. Hierdoor heeft u het contact met haar verloren. U verklaart dat u niets meer van haar had vernomen tot wanneer ze uw moeder had gecontacteerd (NPO, p 26).

Het kan geenszins overtuigen dat uw madame **minstens 4 jaar** (van 2015 tot 2019 (verklaringen DVZ) of 2021 (verklaring CGVS)) zou wachten alvorens u of uw familie te contacteren om het verschuldigde bedrag op te eisen. U slaagt er bijgevolg niet in om aan te tonen dat de madame achter haar geld zat. Daarbij is het verbijsterend dat u louter en eenvoudigweg door het veranderen van uw telefoonnummer kon vermijden dat u niet langer werd lastig gevallen of gecontacteerd door uw madame. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat zij nog enige andere stappen ondernam of op enige andere manier trachtte u te contacteren. Zodoende kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw vrees dat zij tot op vandaag zou trachten op te zoeken en problemen bezorgen bij een terugkeer naar Nigeria. Zoals reeds aangehaald, bent u evenmin in staat om **coherente verklaringen af te leggen over het tijdstip wanneer uw madame (of haar handlangers) uw moeder zou hebben gecontacteerd** (zie infra), waardoor ook hieraan geen enkel geloof kan worden gehecht.

Verder is het wel zeer vreemd dat u verklaart dat uw moeder u opbelt en zegt dat ze bang is voor 'de madame' en bij uitbreiding haar entourage. U vertelde uw moeder om **niet bang** te zijn (NPO, p 7). Indien u werkelijk zou vrezen voor 'de madame' en indien deze madame uw moeder zou opzoeken, is het niet aannemelijk dat, indien u werkelijk voor haar zou vrezen, u haar sust door te zeggen dat ze niet bang moet zijn en door haar aan te sporen om terug te keren naar het huis van uw oom, nadat ze gevlucht was (NPO, p 7). **Deze houding strookt geenszins met de houding van iemand die een gegronde vrees heeft voor de madame.**

Bovendien is het opmerkelijk dat u bij Payoke verklaarde dat uw familie regelmatig wordt bedreigd door uw 'madame' (zie brief Payoke, dd 22/06/2021 te Antwerpen). Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw moeder één maal telefonisch en één maal in persoon werd gecontacteerd en dat ze daarna niet meer werd gecontacteerd of opgezocht (NPO, p 8). **Deze twee momenten kunnen geenszins als 'regelmatig' bestempeld worden.**

Daarnaast kan worden opgemerkt dat u verklaarde dat u 40 000 euro zou moeten terugbetalen maar dat 'u niet wist hoeveel 40.000 euro was. U dacht dat het een bedrag was dat u na een tijdje zou kunnen terugbetalen maar dat u niet wist dat het om zoveel geld ging. Dat, als u het zou hebben geweten, u het misschien niet zou geaccepteerd hebben (NPO, p 26). Het is wel zeer vreemd dat **u niet zou nagaan hoeveel 40 000 euro eigenlijk is wanneer u dit omzet naar de Nigeriaanse munt. Dat u niet zou omrekenen hoeveel euro u schuldig zou zijn en niet zou plannen hoe lang het zou duren om hem af te betalen, nog voor u de reis aanving, is gewoonweg verbijsterend.**

Ook het feit dat u **niet op de hoogte bent van het bedrag dat u reeds heeft terugbetaald** aan de madame doet ernstige twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van uw relaas. U verklaart dat u denkt dat u iets van 10.000 euro heeft terugbetaald (NPO, p 7) en legt een afschrift voor van 'Ria Envai Belgium' waarop verschillende transacties te zien zijn (zie administratief dossier). Een eenvoudige optelsom leert dat u via 'Ria' 12.690 euro heeft overgeschreven. Dat u niet op de hoogte bent van het exacte bedrag dat u reeds heeft terugbetaald, zeker gezien de informatie die u zelf voorlegt, wijst op een ernstig gebrek aan interesse in uw zaak. Indien u werkelijk 40.000 euro zou moeten terugbetalen, kan van u worden verwacht dat u op de hoogte bent van het bedrag dat u reeds heeft terugbetaald.

[...]

Tot slot legt u een kopie voor van 'RIA envia Belgium'. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de bewijskracht van kopieën uiterst gering is aangezien zij met het nodige knip –en plakwerk gemakkelijk vervalst kunnen worden. Dit document kan bijgevolg niet ondersteunen dat u daadwerkelijk in een prostitutienetwerk zat. Het kan hooguit aangeven dat u verschillende overschrijvingen heeft gedaan naar Spanje."

Al deze vaststellingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht, zijn terecht en pertinent, en vinden steun in het administratief dossier. Verzoekster brengt in het verzoekschrift geen valabele argumenten aan ter weerlegging of ontkrachting van bovenstaande motieven.

Verzoekster stelt in het verzoekschrift dat ze heeft verklaard dat ze ongeveer 10.000 euro had terugbetaald en dat uit de betalingsbewijzen blijkt dat het exacte bedrag 12.690 euro bedraagt. Zij meent dat verweerder kort door de bocht gaat en uit het oog verliest dat zij een analfabeet is die niet kan rekenen.

Nochtans blijkt uit verzoeksters verklaringen dat zij inmiddels heeft bijgeleerd ("Rekenen?", "Voordien niet, maar nu, ik ga naar Ndl les, en nu leer ik wel wat. Ik spreek Ndl, ik kan ook wat lezen. Dat is waar ik het nu leer. Ik probeer het nu.", notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10-11), zodat haar onwetendheid met betrekking tot het door haar terugbetaalde bedrag hieraan niet kan worden toegeschreven. Van verzoekster, die zelf de betalingsbewijzen voorlegt, kan wel degelijk worden verwacht dat ze op de hoogte is van het bedrag dat ze reeds heeft terugbetaald aan haar madame. Verzoeksters klaarblijkelijke desinteresse in haar eigen problemen ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid, minstens de ernst ervan.

Verder meent verzoekster dat de betalingsbewijzen haar verklaringen onderschrijven. Zij meent dat dit bewijs niet zomaar van tafel kan worden geveegd, maar op zijn minst moet worden onderzocht, hetgeen onder meer volgt uit het arrest “Singh”.

In navolging van verweerder dient vastgesteld dat de betalingsbewijzen louter staven dat verzoekster in de periode 2012-2014 regelmatig overschrijvingen deed naar personen in Spanje. Uit deze betalingen kan op het eerste zicht niet worden afgeleid dat verzoekster daadwerkelijk in een prostitutienetwerk zat, laat staan dat zij op heden – 9 jaar na de laatste overschrijving – nog een vrees zou koesteren voor haar beweerde madame.

Het arrest in de zaak “Singh e.a. v. België” (EHRM, 2 oktober 2012, *Singh e.a. v. België*, nr. 33210/11), waarnaar verzoekster verwijst, heeft geen betrekking op verzoekster en handelt over documenten afkomstig van een gezaghebbende organisatie hetgeen te dezen niet van toepassing is zodat de verwijzing naar dit arrest niet dienstig is.

Gelet op de voorstaande vaststellingen maakt verzoekster geenszins aannemelijk dat zij op heden een vrees koestert voor haar beweerde madame.

10. Verzoekster stelt het verder niet eens te zijn met de motivering van verweerder inzake de eed die ze aflegde en waardoor zij zo lang geen hulp durfde te zoeken. Verzoekster verwijst naar algemene informatie inzake de psychologische impact van het eed-systeem op slachtoffers van mensenhandel uit Nigeria en stelt dat de eed afdoen als bijgeloof getuigt van geen enkele raadpleging van de relevante informatie.

Waar op basis van de bijgebrachte landeninformatie kan worden aangenomen dat het afleggen van een eed een psychologische impact kan hebben op degene die de eed aflegt, blijkt uit verzoeksters verklaringen dat dit bij haar niet het geval was. Zo blijkt immers dat verzoekster in 2014, in weerwil van de door haar afgelegde eed, zonder meer stopte met de terugbetaling van het verschuldigde bedrag (“*Wanneer had u besloten om te stoppen om geld te storten aan de madame?*”, “*Ik stopte, enkel maanden voor 2015.*”, “*En u stopte met betalen. Wat gebeurde er toen?*”, “*Ze belde me en zei, V., je hebt geen geld betaald. Ik zei ik ben gestopt. Ze zei, je hebt een eed afgelegd. Ze bedreigde me erg. Ik heb haar dan geblokkeerd en mijn nummer veranderd en zo heb ik contact verloren. Tot mijn moeder me vertelde dat mensen haar belden en naar het huis kwamen. Dat was het.*”, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 26). Indien verzoekster daadwerkelijk de gevolgen van de eed zou vrezen, is niet aannemelijk dat zij de betalingen zomaar zou stopzetten. Bovendien heeft verzoekster haar eed reeds jaren geleden verbroken, maakt zij geen gewag van enige problemen ten gevolge hiervan en licht zij niet toe welke gevolgen zij op heden dient te vrezen.

11. Verzoekster stelt dat ze bij terugkeer naar Nigeria, een land dat ze als minderjarige verlaten heeft en waarmee ze niet vertrouwd is, als analfabete geen riant inkomen zal krijgen op de arbeidsmarkt en dat trouwen het enige is dat ze zal kunnen doen. Ze meent verder dat ze – gelet op de manier waarop ze opgroeide, het seksuele misbruik en de druk om de familie te voorzien van voldoende inkomsten – bij terugkeer een reëel risico loopt om terug in de prostitutie te belanden.

Wat betreft verzoeksters vrees om geen riant inkomen te verwerven in Nigeria, dient opgemerkt dat zij geenszins concreet aantoont dat zij niet in staat zal zijn om werk te vinden en in haar levensonderhoud te voorzien in geval van terugkeer naar Nigeria. Bovendien onderhoudt zij nog steeds contact met haar moeder in Nigeria en beschikt zij er over een familiaal netwerk (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6, p. 8). In dit verband dient benadrukt dat, gelet op wat voorafgaat, niet wordt aangenomen dat verzoekster onder druk werd gezet om de familie te voorzien van voldoende inkomsten. Zij maakte immers niet aannemelijk dat haar oom haar omwille van financiële redenen uithuwelijkte aan zijn vriend P.. Hoe dan ook zijn verzoeksters bekommernissen over haar inkomen in Nigeria hypothetisch en van socio-economische aard en houden deze geen verband met de criteria van het Vluchtelingenverdrag.

In de mate dat verzoekster suggereert dat zij in Nigeria zal trouwen of in de prostitutie belanden omwille van haar socio-economische situatie, dient opgemerkt dat verzoekster geenszins concreet aannemelijk maakt dat zij hiertoe zou gedwongen worden door derden. Hierbij dient erop gewezen dat verzoekster op heden meerderjarig is en verantwoordelijkheid draagt voor haar eigen keuzes.

Verzoeksters verwijzingen naar haar profiel en algemene informatie over de prevalentie van prostitutie en seksueel geweld in de Nigeriaanse maatschappij kunnen daarnaast niet volstaan om aan te tonen dat

verzoekster bij terugkeer naar Nigeria in de prostitutie zou gedwongen worden. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geveiseerd of vervolgd. Verzoekster dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Daargelaten dat verzoekster geen zicht biedt op de omstandigheden waarin zij zou verkeren bij terugkeer naar Nigeria, blijkt voorts dat verzoekster in geval van terugkeer naar Nigeria beroep zou kunnen doen op de autoriteiten voor wat eventuele bedreigingen vanwege mensenhandelaren betreft. Verweerder motiveert aangaande slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren:

“Verder werd hierboven reeds gesteld dat de door u beweerde situatie en omstandigheden van uw vertrek uit Nigeria niet aannemelijk zijn, waardoor u eveneens geen duidelijk beeld heeft verschaft over de omstandigheden waarin u zou verkeren bij terugkeer naar Nigeria. Overigens, indien er al een kern van waarheid in uw verklaringen zou schuilen -hetgeen hierboven ten stelligste wordt betwist -, dient erop gewezen dat er een federale organisatie is die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en reïntegratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen (shelters), verspreid over het land (Abuja, Benin City, Enugu, Kano, Lagos, Sokoto en Uyo). De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over shelters waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege de mensenhandelaren betreft (zie administratief dossier).”

Verzoekster stelt in het verzoekschrift onder verwijzing naar landeninformatie dat de opvang die NAPTIP biedt tijdelijk is, maar dat ze niemand na afloop zomaar op straat zetten tot er een oplossing. Verzoekster wijst er echter op dat NAPTIP de oplossing ziet als een terugkeer naar de familie en betoogt haar familie net aan de oorzaak van haar problemen ligt. Gelet op wat voorafgaat wordt echter geen geloof gehecht aan de door verzoekster voorgehouden feiten voor haar vertrek uit Nigeria als minderjarige, noch aan haar beweerde vrees voor haar oom. Bijgevolg valt niet in te zien waarom verzoekster niet terecht zou kunnen bij haar familie.

Verzoekster poneert verder de vraag of zij volgens de criteria van NAPTIP wel op steun zal kunnen rekenen, maar licht niet toe waarom zij geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de nationale autoriteiten.

Verzoekster maakt niet concreet aannemelijk dat zij in geval van terugkeer naar Nigeria een gegronde vrees voor vervolging koestert, noch dat zij de bescherming van haar nationale autoriteiten niet zou kunnen inroepen.

12. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

13. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

14. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Edo State geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig maart tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS